

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 21 stycznia 2022 r.

DIH-3.707.105.2021.AWS

DECYZJA DIH-III/13/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu z dnia 22 października 2021 r. (nr akt kontroli: KHU.8361.111.2021), na mocy której przedsiębiorcy Pani Katarzynie Aftowicz prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: ELEKTRO-MAT 2 Katarzyna Aftowicz z siedzibą we Wrocławiu, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 13-14 lipca 2021 r. inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu (zwanej dalej: „*Dolnośląskim WIIH*” bądź „*organem pierwszej instancji*”), działając na podstawie upoważnienia nr U/113/KHU/2021 z dnia 13 lipca 2021 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie ... we Wrocławiu, należącym do ww. przedsiębiorcy (zwanego dalej: „*stroną*” bądź „*stroną postępowania*”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021., poz. 162) (zwanej dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli (sygnatura: Z/75/KHU/2021) z dnia 22 czerwca 2021 r. ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie

elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), (zwanej dalej: „ustawą o zużytych sprzęcie elektrycznym” bądź „ustawą o zużytych sprzęcie”). Niniejsze zawiadomienie doręczono stronie w dniu 25 czerwca 2021 r.

W toku kontroli ustalono, że strona udostępniała na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny. W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z **art. 37 ust. 4** ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym **nie umieścił w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży, informacji** o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto, inspektorzy w toku kontroli ustalili, że kontrolowany przedsiębiorca nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Jednocześnie, w dniu kontroli, tj. 13 lipca 2021 r. strona złożyła pisemne wyjaśnienie, w którym zobowiązała się do niezwłocznego uzupełnienia wymaganych przepisami informacji oraz potwierdziła, że brak uwidocznienia wszystkich wymaganych informacji wynikał z nieznamości przepisów prawa. W odrębnym piśmie (sporządzonym również w dniu 13 lipca 2021 r.) oświadczyła, że należy do grupy mikroprzedsiębiorców, a powierzchnia sali sprzedażowej ze sprzętem elektrycznym wynosi około 40 m². Podana również, że nieodpłatnie przyjmuje od klientów zużyty sprzęt elektryczny oraz nadmieniła, iż nie prowadzi sprzedaży internetowej, jak również nie dostarcza do klientów sprzętu elektrycznego.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 §1 i §4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735) (zwanej dalej: „Kpa”), Dolnośląski WIIH zawiadomieniem z dnia 27 września 2021 r., (nr KHU.8361.111.2021) poinformował ww. przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w:

- art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie za nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytych sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- art. 91 pkt 26 lit c) ww. ustawy za brak informacji, umieszczonej w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Jednocześnie, w piśmie tym organ poinformował ww. przedsiębiorcę o przysługującym mu, zgodnie z art. 10 Kpa, prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Niniejsze zawiadomienie doręczono stronie w dniu 29 września 2021 r.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z dnia 6 października 2021 r. (przesłanym do Wojewódzkiego Inspektoratu IH we Wrocławiu drogą elektroniczną w dniu 7 października 2021 r.) w związku z otrzymanym zawiadomieniem o wszczęciu postępowania zwróciła się z prośbą o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. W treści pisma podkreśliła, że w dniu 14 lipca 2021 r. uzupełniła/uwidoczniała brakujące informacje w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży. Nadmieniła przy tym, że osiąga straty z działalności gospodarczej oraz wskazała na trudną sytuację ekonomiczną. Do wyjaśnień strona załączyła zeznanie o wysokości osiągniętego przychodu w roku 2020 (PIT-36).

W dniu 22 października 2021 r. Dolnośląski WIIH, działając na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c), art. 93 ust. 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję (znak sprawy: KHU.8361.111.2021), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za:

- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytych sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 26 października 2021 r.

W dniu 22 listopada 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Dolnośląskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Zaznaczyć należy, iż ww. odwołanie zostało sporządzone przez stronę w formie dwóch odrębnych pism, opatrzonych jednakową datą, tj. 8 listopada 2021 r. (złożonych osobiście w siedzibie WIIH we Wrocławiu w dniu 9 listopada 2021 r.). W piśmie pierwszym strona zaskarżyła w całości decyzję Dolnośląskiego WIIH z dnia 22 października 2021 r. (nr akt kontroli: KHU.8361.111.2021) zarzucając jej obrazę przepisów ustawy Kpa w postaci jej art. 189f, regulującego instytucję odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, ze względu na znikomą wagę naruszenia oraz fakt, że strona zaprzestała naruszenia prawa. Podniosła również, iż organ był obowiązany zastosować się do dyspozycji wynikającej z art. 189f §1 pkt 1 Kpa i odstąpić od wymierzenia

kary poprzestając na pouczeniu. Podkreśliła, że kara pieniężna wymierzona w sytuacji trwającej pandemii (i pogarszającej się sytuacji ekonomicznej przedsiębiorców) jest niewspółmierna do zawinienia.

W piśmie drugim, również zatytułowanym „Odwołanie” skarżąca zwróciła się do Prezesa UOKiK z prośbą o umorzenie w całości nałożonej na nią kary pieniężnej. Stwierdziła, że jako kontrolowany przedsiębiorca dochowała należytej staranności, ponieważ natychmiast/jeszcze podczas trwania kontroli usunęła szkodę. Zaznaczyła, że odbiera od klientów zużyty drobny sprzęt elektryczny (np. baterie, świetlówki, żarówki) i na potwierdzenie tego faktu załączyła dokumentację fotograficzną przykładowych zebranych przez nią elektrośmieci. Strona odwołująca wskazała również na trudną sytuację ekonomiczną i rodzinną stwierdzając, że nie stać ją na zapłacenie kary „w tak wysokiej kwocie”.

Pismem z dnia 30 listopada 2021 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Dolnośląskiego WIIH z dnia 22 października 2021 r. (nr akt kontroli: KHU.8361.111.2021) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

W dniu 7 grudnia 2021 r. osoba przedstawiająca się jako przedsiębiorca zatelefonowała w sprawie złożonego odwołania (m. in. poinformowała, że rozważa załączenie fotografii zużytego sprzętu, który zbiera w sklepie). Poinformowano stronę, że do akt sprawy załączono wcześniej tego rodzaju zdjęcia, w związku z tym nie zachodzi konieczność ich ponownego przesyłania oraz udzielono jej informacji, iż organ dokładnie przeanalizuje przedłożoną przez stronę dokumentację przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie tj. przed wydaniem decyzji administracyjnej. Dodatkowych dowodów i materiałów do sprawy nie wniesiono.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis

wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m. in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Dodatkowo, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;

3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Natomiast, zgodnie z art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy o zużytych sprzęcie, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5.000 zł do 500.000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

W myśl art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia - w czasie jednego postępowania - kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeanalizowaniu zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdził, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Dolnośląskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że ww. przedsiębiorca nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytych sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c), art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytych sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym, działania Dolnośląskiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strona postępowania we wniesionych pismach zatytułowanych „Odwołanie” wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, tj. odstąpienie (w drodze decyzji), od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, w oparciu o art. 189f §1 pkt 1 Kpa, z uwagi na znikomą wagę naruszenia prawa oraz fakt, że zaprzestała naruszenia prawa. Decyzji wydanej w dniu 22 października 2021 r. (nr akt kontroli: KHU.8361.111.2021) przez Dolnośląski WIIH zarzuciła obrazę przepisów ustawy Kpa w kontekście wskazanego w niej art. 189f, regulującego instytucję odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Ponadto, przedsiębiorca podkreślił, że dochował należytej staranności, gdyż w trybie natychmiastowym uzupełnił brakujące informacje oraz zaznaczył, że odbiera od klientów drobny, zużyty sprzęt. Wskazał przy tym na trudną sytuację ekonomiczną związaną m. in. z pandemią, która przyczyniła się do strat w prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz na fakt, iż samotnie wychowuje małe dzieci (w tym jedno z orzeczeniem o niepełnosprawności).

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, Prezes UOKiK stwierdza, iż są one nietrafione. Podkreśla przede wszystkim, że istotne dla sprawy są ustalenia poczynione w toku kontroli, iż w momencie jej podjęcia informacje wymagane art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w materiale dowodowym, w szczególności w Protokole kontroli z dnia 14 lipca 2021 r. (nr akt kontroli: KHU.8361.111.2021), podpisanym przez stronę bez wnoszenia uwag.

Prezes UOKiK wskazuje również, że obowiązkiem przedsiębiorcy, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te jednoznacznie stwierdzają, iż to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, by nie doszło w niej do naruszeń aktualnie obowiązujących przepisów, zważywszy na okoliczność, że przedsiębiorca ten jest doświadczonym podmiotem gospodarczym i swoją działalność prowadzi (zgodnie ze wpisem w CEIDG) od 21 grudnia 2013 r., tj. od ponad 8 lat. Podkreślić należy, że czynność umieszczania (wywieszania) wymaganych informacji dla klientów jest bowiem okolicznością całkowicie zależną od przedsiębiorcy.

Prezes UOKiK zaznacza przy tym, że bez znaczenia jest w tym przypadku fakt, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały niezwłocznie usunięte. Z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych wszystkie wymagane informacje, w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym, nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym. Celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było bowiem ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się, w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienia im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym, każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, skoro udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, powinien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego który prowadzi za każdym razem umieszczać wszystkie wymagane informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy. Zauważyć należy, że w niniejszej sprawie przedsiębiorca wprowadził poinformował o zaprzestaniu naruszenia prawa i uzupełnił brakujące informacje, jednakże zaprzestanie naruszenia nastąpiło dopiero w efekcie przeprowadzonej kontroli. Jednocześnie, podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony od odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Organ drugiej instancji wyjaśnia również, że zgodnie z wymaganiami i założeniami ustawy o zużytym sprzęcie, na dystrybutorze sprzętu spoczywa nie tylko obowiązek bezpłatnego odbioru tego sprzętu, lecz także równie istotny, dodatkowy obowiązek należytego

i wyczerpującego informowania klientów o uprawnieniach w zakresie zbycia użytego sprzętu oraz o wyznaczonych miejscach, gdzie taki sprzęt może być oddany, a więc tzw. obowiązek informacyjny. Obowiązek informacyjny ten polegać ma na umieszczeniu, w placówce handlowej prowadzonej przez dystrybutora sprzętu elektrycznego i elektronicznego, w widocznym miejscu sklepu, odpowiedniej informacji (wywieszki) dla klientów, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz w art. 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż w zakresie odbioru użytego sprzętu organ pierwszej instancji nie wniósł zastrzeżeń, ponieważ przedsiębiorca należycie wywiązywał się z tego obowiązku. Nie dopełnił natomiast obowiązku informacyjnego, co wyraźnie wskazano w treści decyzji na stronie nr 6: „(...) *mimo niedopełnienia obowiązku informacyjnego*”. Powyższe było podstawą do nałożenia sankcji administracyjnej o charakterze pieniężnym. Ponadto, Prezes UOKiK nie podziela poglądu strony jakoby waga naruszenia przez nią przepisów miała charakter „*znikomy*”. O znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym można byłoby mówić w przypadku gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny, niekompletny (np. brakowałyby tylko niektórych zapisów). Natomiast, z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji w której brak było jakichkolwiek informacji wymaganych przepisami prawa. Z dokumentacji zebranej przez inspektorów WIIH we Wrocławiu wynika jednoznacznie, że skarżący przedsiębiorca **nie zamieścił żadnych informacji**, o których mowa w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie. W konsekwencji powyższego, konsumenci zostali pozbawieni całkowicie dostępu do istotnych dla nich informacji. Zatem, w opinii organu drugiej instancji w niniejszej sprawie nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa, ponieważ przedsiębiorca całkowicie nie zrealizował nałożonego na niego obowiązku wynikającego z art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie. Zaznaczyć należy, że celem ustawodawcy przy tworzeniu przepisów ustawy o użytym sprzęcie było umożliwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci użytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, poprzez dostęp do informacji gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Przekazanie informacji o punktach zbierania użytego sprzętu również jest bardzo istotna. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawiania użytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym każdy dystrybutor, niezależnie od zakresu prowadzonej działalności powinien mieć uwidocznione informacje wynikające z art. 37 ust. 1-3 ustawy o użytym sprzęcie.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji informuje, że nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4, a ponadto w art. 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie (dopuszczała się dwóch naruszeń), co nie pozwala uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma. Tym samym, przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można

natomiast uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, ponieważ strona jeszcze w toku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki powyższe muszą wystąpić łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast w niniejszym przypadku warunek kumulatywności tychże przestępstw nie został spełniony. Ponadto, organ drugiej instancji podkreśla, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w toku kontroli.

Nie została również spełniona przesłanka zawarta w pkt 2 art. 189 f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189 f § 2 Kpa nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Przechodząc do wniosku strony o uchylenie decyzji w całości (odstąpienie od wymierzenia kary), Prezes UOKiK stwierdza, że nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w kontekście art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie. Obowiązujące przepisy ustawy o zużytych sprzęcie przewidują możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Niemniej jednak, w niniejszym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Dolnośląskiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Przeprowadzona w dniu 13 lipca 2021 r. kontrola w sklepie należącym do przedsiębiorcy, wykazała bezsprzecznie, że doszło do naruszenia przepisów, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym. Fakt ten potwierdzają ustalenia kontroli zawarte w Protokole kontroli, podpisanym przez samego przedsiębiorcę.

Do tegoż Protokołu strona nie wniosła uwag, co czyni dokument ten niepodważalnym dowodem w sprawie. Zastany w trakcie kontroli sklepu stan faktyczny, a więc brak w widocznym miejscu wywieszek informujących o możliwości odbioru użytego sprzętu oraz punktach odbioru tego sprzętu, dowodzi braku należytej dbałości przedsiębiorcy w zakresie umieszczania obowiązkowych informacji o zużytych sprzęcie, w placówce handlowej którą prowadzi. W tym miejscu podkreślić należy, iż przedsiębiorca w dniu 25 czerwca 2021 r., tj. 17 dni przed rozpoczęciem kontroli otrzymał zawiadomienie o zamiarze jej wszczęcia ze wskazanym wyraźnie i jednocześnie zakresem przedmiotowym kontroli, sformułowanym

jako: „Kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (tj. Dz. U. z 2020 r., poz. 1893)”. Po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca miał zatem możliwość podjęcia zawczasu odpowiednich działań w celu wyeliminowania ewentualnych nieprawidłowości, jednak jak wykazała późniejsza kontrola tego nie uczynił. W związku z czym zostały one ujawnione w toku prowadzonej kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej. Ponadto, nie można mówić o zaistnieniu/dochowaniu należytej staranności przez stronę w sytuacji, gdy strona sama przyznała się, iż nie wiedziała o obowiązku umieszczania w miejscu sprzedaży informacji wynikających z art. 37 oraz 39 ustawy o zużytym sprzęcie (patrz: Zał. 1 do Protokołu kontroli - pisemne wyjaśnienie przedsiębiorcy złożone w dniu 13 lipca 2021 r.). Okoliczność niewiedzy z pewnością nie przemawia na korzyść skarżącego przedsiębiorcy, albowiem to od niego, jako profesjonalisty, oczekuje się znajomości podstawowych przepisów w zakresie działalności którą prowadzi. Powyższe pozwala także na wysnucie wniosku, że strona mogła od bliżej nieokreślonego czasu aż do dnia rozpoczęcia kontroli naruszać ww. przepisy skoro „nie wiedziała” o takim obowiązku (nie dysponowała należyłą oraz aktualną wiedzą z zakresu obowiązkowego umieszczania informacji dotyczących odbioru zużytego sprzętu oraz punktów odbioru zużytego sprzętu).

Mając na względzie powyższe należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Dolnośląski WIIH zasadnie nałożył karę za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 ustawy o zużytym sprzęcie.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do uchylecia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania czy też podstaw do zmiany decyzji polegającej na odstąpieniu od zastosowania sankcji i poprzestania jedynie na pouczeniu.

Biorąc pod uwagę, iż w odwołaniu strona postępowania wskazała na trudną sytuację ekonomiczną, Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1540), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, **w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym**, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji.

Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdza, że Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3, oraz okoliczności wskazanych w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, wymierzając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Należy nadmienić, że sankcja w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) została wymierzona w wysokości najniższej z możliwych określonych w art. 92 pkt 5 i 6 tejże ustawy i jest proporcjonalna wobec zaistniałego naruszenia.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Reasumując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 22 października 2021 r. (nr akt sprawy: KHU.8361.111.2021) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/